

med svoje dvorne višje duhovnike in kot svojega namestnika v svetnih zadevah odposlali v Benevent in Perugijo, kder so se povsod pokazali kot izvrsten mož, pridnim mil, hudobnim nemil. Pozneje so bili papežev poslanik pri belgijskem kralju Leopoldu I. in ob enem posvečeni nadškof Damietski v Egipta. Kralj Jih je pri odhodu papežu priporočil in ta so Jih v Perugijo poslali za nadškofa. Tukaj so se skazali kot neizmerno skrbiljivi in modri višji pastir. Za duhovnike so ustanovili učeno društvo sv. Tomaša akvinskega, in semeniške dijake so k sebi v škofovsko palačo vzeli, ko je italijanska vlada papeževe dežele pograbila in semenišče zatrla. Pij IX. so nam res dragoceno zapuščino zapustili z tem, da so lani po smrti kardinala Angelis-a pozvali kardinala Pecci-ja za komornika v Rim. Kajti kardinalski komornik vlada Cerkvo začasno in skrbi za volitev novega papeža. Tako so Pecci prišli v dotiko z vsemi kardinali, ki so brž komornikove sijajne lastnosti za vladanje Cerkve spoznali in ga tudi res za papeža izvolili. Naši avstrijsko-ogerski kardinali so vsi za Pecci-ja glasovali in ves svet jim daje prav. Naš svitli cesar so prvi po telegrafu čestitali novemu papežu in za 24. febr. naročili v dvorni cerkvi na Dunaju slovesno službo božjo z „Tedeum“, isto so ukazali storiti po celem cesarstvu. Leonu XIII. čestitali so tudi bavarski, saksonski, belgijski in španjski kralj, ruski car in še celó turški sultan. Vsi katoličani pa bodo kot verni sinovi sv. Cerkve zvesto pokorščino, zaupno udanost in pristréno ljubezen kakor Piju IX. tako tudi Leonu XIII. vselej z veseljem skazovali. Bog nam Jih ohrani mnogo, mnogo let! Živili sv. oče, papež Leon XIII.!

Slovenski kandidatje.

Mariborski narodnjaki so v zvezi z dosedanjimi slovenskimi poslanci sestavili centralen volilen odbor, ki je pouzročil, da so se po vsih okrajih najveljavniši ljudje za volitve zanimali in za izbranje pravih kandidatov skrbeli. To so skušali doseči po volilnih shodih, kder so svoje kandidate postavili in se z centralnim volilnim odborom porazumili. Tako se je zgodilo, da zamore ta sedaj sledeče gospe slovenskim kmetiskim volilem z najboljšim prepričanjem in vestjo priporočati, naj jih za deželne poslance izvolijo. Gospodje so pa ti: 1. za ptujski in rogaški okraj g. Mihael Herman, c. k. okrajni sodnik, dosedanji tamošnji deželni in državni poslanec, znani zagovornik kmetškega stanu in sploh branitelj Slovencev; 2. za celjski, laški, šmarijski, konjiški, vranski in gornje-graški okraj g. dr. Ferdinand Dominkuš, dosedanji tamošnji poslanec, mnogoletni, skušeni in blagi slovenski narodnjak, potem g. dr. Josip Serbec, mladi in spretni advokat v Celju in predsednik tamošnje čitalnice; 3. za brežiški-sevniški in kozijanski okraj g. Franc Šneideršič, dosedanji

poslanec, za našo narodno slovensko reč srečno pridobljeni in iz deželnega zbora kot modri zagovornik kmetiskih koristi znani mož; 4. za ljutomerski okraj g. Ivan Kukovec, bivši poslanec, okrajnega zastopa načelnik, ljutomerske branilnice predsednik, mnogo let stalno in srečno delujoči narodnjak v Ljutomeru; 5. za šoštanjski, slov. graški, mahrenberški okraj g. Feliks Šmid, grajšček v Mahrenbergu, načelnik okrajnega zastopa in šolskega sveta, dosedanji poslanec, narodne pravice Slovencev priznavajoči in za koristi svojih kmetiskih volilcev vselej krepko in praktično zagovarjajoči, pravicoljubni mož in poštenjak; 6. za mariborski, št. lenartski in slov. bistriški okraj g. dr. Radaj, dosedanji poslanec in mnogoletni, neprestrašeni boritelj za pravice Slovencev, potem g. Javec Fluher, kmet in 28letni župan pri sv. Petru pod Mariborom, ud kat. polit. društva in po celi okolici znani poštenjak in narodnjak.

V Mariboru 25. februarja 1878.

Centralni volilni odbor.

Volilni shod v Mariboru 23. febr. 1878.

Sitne negotovosti je konec. Imamo, koga bodemo Slovenci izvolili v mariborskem-št. lenartskem in bistriškem okraju za poslanca v deželni zbor štajerski. Volilni shod v Mariboru 13. febr. je postavil za kandidata: g. dr. Radaja, dosedanjega poslanca, in g. F. Fluherja, župana pri sv. Petru pod Mariborom. Čitalnična velika sobana bila je polna slovenskih volilcev, duhovniškega in svetnega stanu. G. Kačič je najpoprej navzoče pozdravil in jim nasvetoval, naj si izberejo za predsednika celemu shodu urednika Slov. Gospodarja, č. g. dr. Gregorčca, za podpredsednika in ob enem zapisnikarja pa g. dr. Slanca, kar se je takoj zgodilo. Izvoljeni predsednik je zbraue brž med drugim tako nagovoril. Preden si iščemo novih kandidatov, bo dobro, če nekoliko pogledamo na delovanje starih poslancev. Poslednjih 6 let stana, tukajšnje Slovence, po sili v Gradcu zastopala tujea in Nemea Seidl Brandstetter. No, slednji sedi sedaj zaprt v graški Karlavi kot „aristant“, gotovo ne na veliko čast jegovih volilcev. Seidl je pa še ostal. Ta človek je pristaš nemške, liberalne, ustavoverne stranke t. j. tiste stranke, katera je zakrivila vse nesreče (politične, verske in socialne), ki sedaj Avstrijo nemilo tarejo in zlasti kmetškemu stanu z uničenjem žugajo. Seidlova stranka je bila, ki je Avstrijo po nesrečnem dualizmu na dvoje razklala, nove politično-cerkvene postave naredila, šole prejšnjemu uplivu sv. Cerkve odtegnila, nove vojaške razmere sklenila, število in plačo uradnikov pomnožila, pisarije advokatom in notarjem naložila, državne stroške, dače in dolgove strahovito pomnožila, — samo v 2 letoma se je najelo v Avstriji 460 milijonov novega državnega dolga. Seidlova stranka je tudi v deželnem zboru štajer-